

en Art Sikkerhedsventil, der kun anvendes i yderste Nødstilfælde, men ellers ikke.

Jeg skal endnu til den højtærede Finansminister rette et Par enkelte Spørgsmaal angaaende selve Lovforslaget. Det er jo rimeligt, at i den Hastighed, med hvilken der skulde handles, var der kun Plads til Overvejelser, som gik ud paa at komme til Klarhed over, hvilke Foranstaltninger man i Øjeblikket skulde træffe, men nu, da vi have haft nogle Dages Ro, og da der efter Børsens Forhold i Gaar lykkeligvis synes i hvert Fald at indtræde en rolig Periode — hvor lang eller hvor kort den nu bliver —, er der Plads for Overvejelser ogsaa i Enkelthederne. Jeg vil da tillade mig at slutte med at spørge den højtærede Finansminister, om han har tænkt nøje over, hvor lang en Tidsperiode denne Garanti skal strække sig over, og om den højtærede Finansminister har tænkt noget over, paa hvilke Betingelser der skal ydes Laan til de to betrængte Banker, og hvem der ellers maatte komme ind under Bankkomiteens Administration, saavel angaaende Forrentning som Tilbagebetaling. Meget maa naturligvis i den Henseende være afhængigt af, hvordan det hele udvikler sig. Men i store Træk kunde man dog maaske allerede nu danne sig en Forestilling derom. Og jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, hvad han i saa Henseende har tænkt sig.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Madsen Halsted: Jeg skal blot paa Foranledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger og den Opfordring, der kom fra det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) angaaende den „misvisende“ Meddelelse fra Finansudvalget, gøre opmærksom paa, at jeg i et og alt godkender Udtalelserne fra den ærede Formand for Finansudvalget (Anders Nielsen). Om dem kan der ikke tvistes, saa meget mindre, som de omtalte Meddelelser bleve underskrevne af saavel ham som Finansministeren paa Stedet.

N. Neergaard. Jeg havde oprindelig tænkt at begrænse mine Udtalelser ved denne Lejlighed til slet og ret en Tilslutning til Forslaget, men da der fra andre Sider er blevet talt i større Udførlighed, skal jeg dog gøre nogle Bemærkninger. De skulle i øvrigt blive saa korte som muligt. Den Situation, under hvilken den

højtærede Finansminister greb ind, var, tør man nok sige, en af de farligste, man har kendt i vort Erhvervsliv herhjemme. Jeg betænker mig endda ikke paa at sige den farligste, vi have kendt i denne Generation. Jeg tror, enhver vil indrømme, at det var en Situation, der truede ikke blot indadtil, men ogsaa udadtil. Det er en kendt Sag, hvorledes Danmark har maattet lide under Pengemarkedets Stramning rundt omkring under den tilbagegaaende Konjunktur, idet man ikke blot fra Frankrig, men fra alle Lande i høj Grad har trukket ind paa den danske Kredit. Det er bekendt, at f. Eks. et større Firmas Fallit i Efteraaret eller Begyndelsen af Vinteren foraarsagede en ikke ringe Ængstelighed paa det engelske Pengemarked. Vi saa, hvorledes allerede Grundejerbankens Betalingsstandsning vakte en uhyggelig Opmærksomhed baade hos Berliner- og hos Pariserbørsens interesserede Parter. Man kunde befrygte ikke alene de uoverskuelige Kalamiteter, der vilde følge af et Run paa samtlige Banker, maaske endog paa andre Pengeinstitutter her i Landet, alle de Kalamiteter, der vilde følge af en hovedkuldts Indskrænkning af al Kredit, men tillige, hvad der maaske vilde blive det mest følelige, at den Omstændighed, at en Bank pr. Dag standsede sine Betalinger, den ene Dag Grundejerbanken, den anden Dag Detailhandlerbanken, den tredje Dag Gud ved hvilken Bank, nødvendigvis i Udlandet maatte fremkalde det Indtryk, at i Danmark var ikke blot something rotten, men at i Danmark vare vi omtrent raadne til Bunds. Under disse Forhold gælder det om at handle hurtigt og stort. Hvis man havde grebet til en af disse delvise Foranstaltninger, der kunde synes at ligge nær, og hvorved man fra et vist Synspunkt set havde været mere paa den sikre Side — fra et vist Synspunkt set, siger jeg udtrykkelig —, hvis man havde ydet en mere begrænset Hjælp, end der her er Tale om, hvis man havde garanteret Halvdelen af Fordringernes Beløb, eller hvis Staten havde stillet til Raadighed et mindre Beløb, der i Øjeblikket maaske kunde være tilstrækkeligt, saa er det meget tvivlsomt, om det kunde have beroliget Indlandet, men sikkert er det i hvert Fald, at det ikke kunde have beroliget Udlandet. Men ved den store, runde Foranstaltning, der her er blevet truffet, blev det saa at sige slaaget op som en Plakat, der var synlig for den hele Verden, at her i Danmark kan der komme Skrald, men de Skrald, der komme,